

Ἄπο τὰ καθ' ἡμέραν
εἰς τὰ αἰεὶ διαμένοντα...

Στὴν Κατανυκτικὴ Πορεία
πρὸς τὴν Σταυρο-Αναστάσιμ Ἀνακαίνισί μας...

...μὲ πατερικὴ
τροφή...

...στὸ δισάκκι
μας...

† Μεγάλῃ Τρίτῃ Δέκα Παρθένων

44. Φιλοδοξία: ὁ ἔσχατος χιτῶν τῶν παθῶν

«...Καὶ μὴ στοχασθῆ τινάς, ὅτι ὁ πόλεμος οὗτος κατὰ τῆς φιλοδοξίας εἶναι μικρός. Κατὰ ἀλήθειαν, ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀγῶνες καὶ πόλεμοι ὅπου γίνονται κατὰ τῶν ἄλλων παθῶν, συγκρινόμενοι μὲ τοῦτον σχεδὸν δὲν εἶναι τίποτε· διότι ὅσον εἶναι μεγαλυτέρα καὶ δυνατωτέρα ἢ φιλοδοξία ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας κακίας, τόσον καὶ ὁ κατ' αὐτῆς πόλεμος εἶναι δυνατώτερος καὶ μεγαλύτερος, καὶ ἀφ' οὗ ὁ ἄνθρωπος νικήσῃ ὅλα τὰ πάθη, τὸ πάθος τῆς φιλοδοξίας μένει ἕως θανάτου καὶ τὸν πολεμεῖ· διὰ τοῦτο εἶπεν ὁ Ἥλιος ὁ Ἐκδικος, ὁμοῦ μὲ τοὺς ἄλλους Πατέρας, ὅτι ἔσχατος χιτῶν καὶ τὸ ὑποκάμισον τῶν παθῶν, ὅπου βγαίνει ὕστερα, εἶναι ἡ φιλοδοξία... Οὕτω γάρ φησι· “Πάντας μὲν τοὺς δερμάτινους χιτῶνας πολλοὶ ἐξεδύσαντο, τὸν ἔσχατον δέ, τὸν τῆς κενοδοξίας, μόνοι οἱ τὴν αὐτῆς μητέρα τὴν αὐταρέσκειαν βδελυξάμενοι” (Κεφ. ρλα' τῶν Πρακτικῶν καὶ Θεωρητικῶν, σελ. 547 τῆς Φιλοκαλίας [τ.Β', σελ. 313])».

(Ὁσ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, «Π.Γ.», σελ. 245β, 246α)